

Jo

- Booommm!! - Ha esclatat la bomba no molt lluny de casa.

- Aaaaaahh!!!- Ha cridat el veïnat .

Tinc por . Tinc molta por .

Dimarts 5 de juny

Això és el que penso cada nit des de l'orfenat. Trista. Tota sola . És el que em va passar fa uns sis anys, és a dir quan jo tenia entre tres i quatre anys , així que ara tinc nou anys gairebé deu .

Em dic Alank (que significa " bella" en siriana) i si , visc en un orfenat. De petita en mig de la guerra de Síria em vaig perdre. I no recordo res.

Dimecres 6 de juny

La vida a l'orfenat és molt pobre, i sempre estic sola .

Però avui em venen a fer una entrevista , per veure si em poden adoptar ! Espero que em vagi bé perquè porto sis anys tancada en aquest lloc horrible ! Pel que m'han dit el meus futur pares són de Barcelona, però viuen a Cabrera o Cabrerias , alguna cosa així , vora el mar... Que maco viure a prop del mar , oi ?

Dijous 20 de juny

Ara mateix estic fent les maletes per anar a Cabrera a viure ! Ara els meus pares es diuen : Joan i Ana i tenen tres fills : un té dos anys i es diu Pau , l'altra en té dotze i es diu Carla , i l'altra en té divuit i es diu Maria . Així que jo quedaré pel mig amb els meus nou anys. Tant de bo quedi bé en aquesta família; poder dinar junts , poder riure , no passar gana , no sentir bombes ... I tenir llibres , llibres per llegir; encara he tingut sort tenint els tres llibres que hi havia a l'orfenat titulats : Astèrix a Hispània, el nou testament i un bastant avorridot que era de poemes , l'únic que de veritat m'agradava es deia Sentiments .

Divendres 21 de juny

Que guai ! La meua nova família és xulíssima .. Són molt simpàtics, amables, graciosos ... I sobretot molt bons cuiners , el menjar està boníssim , no sé com poden cuinar tan bé, pollastre , arròs, i sobretot una cosa que es diu xaí , que mai havia provat .

Dissabte 25 de juny

Avui hem anat a fer un volt amb bicicleta . La Carla, la Maria i jo . I ... a que no endevinaria-ho que ens ha passat ? Doncs... jo anava per allà tant tranquil·la amb les meves noves germanes i de sobte , PAM !!! M'he perdut . He mirat per tots els costats i ni un sol rastre .

Al cap de mitjà hora com que he vist que no hi havia ningú he decidit pujar muntanya dalt.

« Eh tu ! » S'ha sentit des d' un arbre .

« Jo?? » He dit estranyada.

De sobte un nen guapíssim ha saltat de dalt de l' arbre de davant meu . Quin susto !!!

« I tu qui ets ? » M'ha preguntat .

« I tu, qui ets ?? Que fas presentant-he d'aquesta manera ?? » Li he respòs.

« Jo sóc l' Aniol , fill de pagès ; i tu ??? M'ha preguntat.

« Jo sóc l' Alank » He dit .

« A on vius ? » M'ha preguntat

« M'he perdut I sóc nova per aquí... » He continuat , i com que no parava de fer – me preguntes li he explicat la meva història .

« Estàs de sort!!! » Ha seguit ell . « Coneixo a la Carla , ràpid anem !!»

L'he seguit i m'ha fet una visita guiada per Cabrera : « Això són les runes , quan els Ibers estaven aquí Cabrera es deia Ilturo Uiiii, si els Ibers!! Tinc tantes coses per explicar-te» Anava dient...

« Si,si molta runa molta runa però aquí no hi viu ningú famós ?? » He preguntat .

« I tant hi viu un presentador de la tele, l' Andreu Buenafuente , una artista , la Laura Finestres, i...

Abans hi vivia un poeta molt important que es deia Antoni Isern » M'ha explicat

« Quin nom dius ?? »

« Antoni Isern , segur que mai has sentit a parlar d'ell , va morir fa molts anys ... » Ha dit trist.

« En serio ?? » He dit emocionada « Sentiments un del poema del llibre de l'orfenat !!! És escrit per ell !!!Encara no em crec que el destí hagi volgut que jo acabis vivint al seu poble !!! »

He tornat a casa la mar de contenta; i ara m'encanta la meva nova vida ! I... a més a més he conegut a un molt bon amic ; l' Aniol. (que a part de bon amic és guapíssim, i té moltes coses per explicar)Doncs .. ja està ; se m'han acabat les pàgines del diari ADÉU !!!!!!!!